

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość IX > Wartość przekazywanych informacji poprzez telewizję

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Już od najmłodszych lat dziecko styka się z różnego typu mediami i środkami społecznego przekazu. Jedno z najbardziej popularnych to telewizja. Dzięki niej dzieci, adekwatnie do swojego wieku, mogą się uczyć umiejętności gromadzenia i weryfikowania informacji zdobytych tą drogą. Warto proponować dzieciom programy, które są wartościowe, poszerzają ich wiedzę o świecie, wyobraźnię i wrażliwość. W tym wieku należy unikać zbyt długiego oglądania telewizji oraz nadmiaru informacji i bodźców, tzw. „szumu informacyjnego”.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. G. Kasdepke, *Bon czy ton. Savoir-vivre dla dzieci*, wyd. Literatura, Łódź 2018, s. 117-118.

Wstęp

Grzegorz Kasdepke to współcześnie żyjący polski dziennikarz i pisarz. Jest autorem licznych książek dla dzieci i młodzieży, a także scenariuszy napisanych dla najmłodszego odbiorcy. Styl jego pisarstwa jest lekki i dowcipny, dlatego jest chętnie czytany przez dzieci. Autor bardzo często podejmuje tematy ważne dla współczesnego odbiorcy.

Cytat

Telewizor

„Pani Cecylia ma dziwny zwyczaj przychodzenia do babci Joasi akurat wtedy, gdy są u niej Kuba i Buba i właśnie oglądają telewizję.

– O nie!... – jęknęła Buba, słysząc dzwonek do drzwi. – Znowu pani Cecylia!...

– Może jej nie wpuszczimy? – zaproponował nieśmiało Kuba.

– No wiecie?! – babcia Joasia spojrzała na bliźniaki z oburzeniem. – Jak wam nie wstyd?!

Kuba i Buba westchnęli ciężko. Babcia wyłączyła telewizor i poszła otworzyć drzwi.

– Ooo, a kogo my widzimy?! – zaszcebiotała pani Cecylia, wchodząc do pokoju. – Dzieciaczki przyszły odwiedzić babunię, tak? Jakie to milutkie...

Kuba i Buba wstali, uśmiechając się niemrawo.

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość IX > Wartość przekazywanych informacji poprzez telewizję

– A dlaczego dzieciaczki mają takie smutne minki? – pani Cecylia pochyliła się nad bliźniakami i zrobiła buzie w ciup. – Coś się stało dzieciaczkom?

– Babcia nie pozwala nam oglądać telewizji – wyznała Buba.

– Gdy pani przychodzi – dodał Kuba.

Panią Cecylię замуrowało.

– A dlaczego? – zapytała ze zdumieniem, spoglądając na babcię Joasię.

– Jak to dlaczego? – obruszyła się babcia. – Bo to niekulturalnie gapić się w telewizor, gdy przychodzą goście! Tak samo, jak nie wypada oglądać telewizji podczas posiłków!

– A jaki tam ze mnie gość! – pani Cecylia machnęła ręką. – Traktujcie mnie jak domownika. Chętnie razem z wami pogapię się w telewizor...

Kuba i Buba aż podskoczyli z radości do góry. Babcia Joasia uśmiechnęła się kwaśno.

– Tym bardziej... – kontynuowała pani Cecylia, sadowiac się na kanapie – że... Zaraz, zaraz, która to już godzina? A właśnie, za moment rozpoczyna się moja ulubiona telenowela! Szybko, szybko, przełączcie na pierwszy program!...

Bliźniakom zrzęda mina. Telenowela?!

– Mówiłem, żeby jej nie wpuszczać... – szepnął Kuba.

– Właśnie... – mruknęła Buba.

– Mądry Polak po szkodzie – wyrwało się babci Joasi.

A potem podała pani Cecylii pilota”.

Podsumowanie

Wybrany fragment obrazuje savoir-vivre związany ze spotkaniami sąsiedzkimi i wspólnym oglądaniem telewizji. Do babci bliźniaków przychodzi sąsiadka, która zachowuje się niekulturalnie, narzuca wszystkim program, który mają oglądać w telewizji, zapomniawszy wcześniej spytać czy inni mają na to ochotę. W ten sposób dzieci mogą nauczyć się jakich zachowań należy unikać w kontaktach międzyludzkich.